

මජ්ඣිම නිකාය

මූල පණ්ණාසකෝ

1.1.2. සබ්බාසව සුත්තං

1.1.2. හැම ආශ්‍රවයන් ගැන ම වදාළ දෙසුම

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජේතවනේ අනාට්ඨිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛේ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝති. හදන්තේති තේ භික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

මා හට අසන්නට ලැබුනේ මේ විදිහටයි. ඒ දවස්වල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවනය නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමාගේ ආරාමයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි” කියල භික්ඛුන් වහන්සේලා ඇමතුවා. “පින්වතුන් වහන්ස” කියල ඒ භික්ඛුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ඒ වෙලාවේ තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දේශනාව වදාළේ.

සබ්බාසවසංචරපරියායං වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමී, තං සුඤ්ඤාඨං, සාධුකං මනසිකරෝඨ භාසිස්සාමීති. ඒවං හන්තේති ඛේ තේ භික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

“පින්වත් මහණෙනි, හැම ආශ්‍රවයන්ම සංචර කරගන්නට උපකාරී වන කරුණු තමයි මා ඔබට දැන් කියා දෙන්නේ. ඉතින් ඔබ මෙය ඉතා හොඳින් අභගෙන ඉන්න. නුවණින් තේරුම් ගන්න. මා දැන් කියා දෙන්නම්.” “එහෙමයි ස්වාමීනි” කියල ඒ භික්ඛුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ඒ වෙලාවේ තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දේශනාව වදාළේ.

ජානතෝ අහං භික්ඛවේ පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමී. නෝ අජානතෝ, නෝ අපස්සතෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හෝති? යෝනියෝ ච මනසිකාරං අයෝනියෝ ච මනසිකාරං. අයෝනියෝ භික්ඛවේ මනසිකරෝතෝ අනුප්පන්නා චේව ආසවා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච ආසවා පච්චස්සන්ති. යෝනියෝ ච ඛේ භික්ඛවේ මනසිකරෝතෝ අනුප්පන්නා චේව ආසවා න උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච ආසවා පභීයන්ති.

“පින්වත් මහණෙනි, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීම ගැන මා කියා දෙන්නේ දැනගන්න කෙනාටත්, දැකගන්න කෙනාටත් විතරයි. එහෙම නැතිව දන්නේ නැති, දකින්නේ නැති කෙනාට නෙවෙයි. පින්වත් මහණෙනි, මොකක් දැනගන්න, මොකක් දැකගන්න කෙනාගේ ද ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වෙන්නේ? යෝනියෝ මනසිකාරයත්, අයෝනියෝ මනසිකාරයත් යන දෙක දැනගන්න, දැකගන්න කෙනාගේ තමයි ආශ්‍රවයන් නැති වෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, හට නොගත් ආශ්‍රවයන් පවා අයෝනියෝ මනසිකාරයෙන් තමයි හටගන්නේ. හටගෙන තියෙන ආශ්‍රවයන් වර්ධනය වෙනවා. එහෙත් යෝනියෝ මනසිකාරයේ යෙදෙන කෙනා තුළ නූපන් ආශ්‍රවයන් හටගන්නේ නෑ. හටගෙන තියෙන ආශ්‍රවයන් පවා නැතිවෙලා යනවා.

(දර්ශනයෙන් ප්‍රභාණය කළ යුතු ආශ්‍රව)

අත්ථි භික්ඛවෙ 1 ආසවා දස්සනා පහාතඛ්ඛා, 2 අත්ථි ආසවා සංවරා පහාතඛ්ඛා, 3 අත්ථි ආසවා පටිසේවනා පහාතඛ්ඛා, 4 අත්ථි ආසවා අධිවාසනා පහාතඛ්ඛා, 5 අත්ථි ආසවා පරිවජ්ජනා පහාතඛ්ඛා, 6 අත්ථි ආසවා විනෝදනා පහාතඛ්ඛා, 7 අත්ථි ආසවා භාවනා පහාතඛ්ඛා.

පින්වත් මහණෙනි, ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන දර්ශනයෙනුයි. තව ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන සංවර වීමෙනුයි. තව ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන නුවණින් යුක්තව පාවිච්චි කිරීමෙනුයි. තව ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන විරියෙන් යුක්තව ඉවසීමෙනුයි. තව ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන බැහැර කිරීමෙන් ම යි. තව ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන දුරු කිරීමෙන් ම යි. තවත් ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා, ඒවා නැති කරන්නට ඕන සමට විදර්ශනා භාවනාවෙන් ම යි.

කතමේ ව භික්ඛවෙ ආසවා දස්සනා පහාතඛ්ඛා? ඉධ භික්ඛවෙ අස්සුතවා පුට්ඨජනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනීතෝ. මනසිකරණියේ ධම්මේ නප්පජානාති, අමනසිකරණියේ ධම්මේ නප්පජානාති, සෝ මනසිකරණියේ ධම්මේ අප්පජානන්තෝ අමනසිකරණියේ ධම්මේ අප්පජානන්තෝ, යේ ධම්මා න මනසිකරණියා තේ ධම්මේ මනසිකරෝති, යේ ධම්මා මනසිකරණියා තේ ධම්මේ න මනසිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, දර්ශනයෙන් නැති කරල දාන්නෙ කොයි ආශ්‍රව ද? පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන කියද්දී, අග්‍රුතවත් පාඨග්ජනායා ගැනත් දැන ගෙන ඉන්න ඕන. මේ තැනැත්තා ආර්යයන් වහන්සේලා හඳුනන්නෙ නෑ. ආර්ය ධර්මයක් තේරුම් ගන්න දක්ෂත් නෑ. ආර්ය ධර්මයක හික්මෙන්නෙත් නෑ. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා හඳුනන්නෙ නෑ. සත්පුරුෂ ධර්මයක් තේරුම් ගන්න දක්ෂත් නෑ. සත්පුරුෂ ධර්මයක හික්මෙන්නෙත් නෑ. ඉතින්, මේ අග්‍රුතවත් පාඨග්ජනායා නුවණින් සිහි කරන්න ඕන මොනවා ද කියල දන්නෙ නෑ. සිහි නොකළ යුත්තේ මොනව ද කියල දන්නෙත් නෑ. මේ විදිහට මේ පුද්ගලයා නුවණින් සිහිකරන්න ඕන දේ දන්නෙ නැති නිසා, සිහිකරන්න හොඳ නැති දේත් දන්නෙ නැති නිසා කරන්නෙ මේකයි. යම් දෙයක් සිහි නොකළ යුතු නම්, ඒක තමයි සිහි කරන්නෙ. හැබැයි යම් දෙයක් සිහි කළ යුතු නම්, ඒක සිහි කරන්නෙ නෑ.

කතමේ ව භික්ඛවෙ ධම්මා න මනසිකරණියා යේ ධම්මේ මනසිකරෝති? යස්ස භික්ඛවෙ ධම්මේ මනසිකරෝතෝ අනුප්පන්තෝ වා කාමාසවෝ උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා කාමාසවෝ පවඬ්ඪති. අනුප්පන්තෝ වා භවාසවෝ උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා භවාසවෝ පවඬ්ඪති. අනුප්පන්තෝ වා අවිජ්ජාසවෝ උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා අවිජ්ජාසවෝ පවඬ්ඪති. ඉමේ ධම්මා න මනසිකරණියා යේ ධම්මේ මනසිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, සිහි කරන්න හොඳ නැතිවුනත්, අග්‍රුතවත් පාඨග්ජනායා විසින් සිහි කර කර ඉන්න දේ මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් සිහි කරන කොට, නැති කාම ආශ්‍රවයන් පවා උපදිනවා නම්, තියෙන කාම ආශ්‍රවයන් තවත් වැඩි වෙනවා නම්, නැති භවාශ්‍රවයන් පවා

උපදිනවා නම්, තියෙන හව ආශ්‍රවයන් තවත් වැඩි වෙනවා නම්, නැති අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් පවා උපදිනවා නම්, තියෙන අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් තවත් වැඩි වෙනවා නම්, අන්න ඒවා තමයි සිහිකරන්න හොඳ නැත්තෙ. නමුත් අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනයා සිහි කරන්නෙ ඒවා ම යි.

කතමේ ව භික්ඛවේ ධම්මා මනසිකරණියා යේ ධම්මේ න මනසිකරෝති? යස්ස භික්ඛවේ ධම්මේ මනසිකරෝතෝ අනුප්පන්නෝ වා කාමාසවෝ න උප්පජ්ජති, උප්පන්නෝ වා කාමාසවෝ පභීයති. අනුප්පන්නෝ වා හවාසවෝ න උප්පජ්ජති, උප්පන්නෝ වා හවාසවෝ පභීයති. අනුප්පන්නෝ වා අවිජ්ජාසවෝ න උප්පජ්ජති, උප්පන්නෝ වා අවිජ්ජාසවෝ පභීයති. ඉමේ ධම්මා මනසිකරණියා යේ ධම්මේ න මනසිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, නුවණින් සිහි කළ යුතු ම වුනත්, අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනයා විසින් සිහි නොකර ඉන්න දේ මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් නුවණින් සිහි කරන කොට, නූපන් කාම ආශ්‍රවයන් උපදින්නෙ නැත්නම්, තියෙන කාම ආශ්‍රවයනුත් නැතිවෙලා යනවා නම්, නූපන් හවාශ්‍රවයන් උපදින්නෙ නැත්නම්, තියෙන හව ආශ්‍රවයනුත් නැතිවෙලා යනවා නම්, නූපන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් උපදින්නෙ නැත්නම්, තියෙන අවිද්‍යා ආශ්‍රවයනුත් නැතිවෙලා යනවා නම්, අන්න ඒවා තමයි නුවණින් සිහිකරන්න ඕන. නමුත් අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනයා විසින් සිහි නොකරන්නෙත් ඒවා ම යි.

තස්ස අමනසිකරණියානං ධම්මානං මනසිකාරා මනසිකරණියානං ධම්මානං අමනසිකාරා අනුප්පන්නා වෙච ආසවා උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නා ච ආසවා පවඬ්ඪන්ති.

ඉතින්, සිහිකරන්න හොඳ නැති දේ සිහි කර කර ඉන්න, නුවණින් සිහි කරන්න ඕන දේ සිහි කරන්නෙ නැති, අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනයාට නූපන් ආශ්‍රවයන් පවා උපදිනවා. තියෙන ආශ්‍රවයන් පවා වැඩි වෙලා යනවා.

සෝ ඒවං අයෝනිසෝ මනසිකරෝති, අහෝසිං නු ඛෝ අහං අතීතමද්ධානං, න නු ඛෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානං, කිං නු ඛෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානං, කපං නු ඛෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානං, කිං හුත්වා කිං අහෝසිං නු ඛෝ අහං අතීතමද්ධානං. හවිස්සාමි නු ඛෝ අහං අනාගතමද්ධානං, න නු ඛෝ හවිස්සාමි අනාගතමද්ධානං, කිං නු ඛෝ හවිස්සාමි අනාගතමද්ධානං, කපං නු ඛෝ හවිස්සාමි අනාගතමද්ධානං, කිං හුත්වා කිං හවිස්සාමි නු ඛෝ අහං අනාගතමද්ධානන්ති. ඒතරහි වා පච්චුප්පන්නං අද්ධානං අජ්ඣන්තං කපංකපී හෝති, අහං නු ඛොස්මි, තෝ නු ඛොස්මි, කිං නු ඛොස්මි, කපං නු ඛොස්මි, අයං නු ඛෝ සත්තෝ කුතෝ ආගතෝ, සෝ කුභිං ගාමී හවිස්සන්ති.

ඒ අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනයා අයෝනිසෝ මනසිකාරයේ යෙදෙන්නෙ මෙහෙමයි. ‘ඉස්සර මං ඉඳල තියෙනවා ද? ඉස්සර මං ඉඳල නැද්ද? ඉස්සර මං හිටියා නම් කවුරු වෙලා ඉන්න ඇද්ද? ඉස්සර මං හිටියා නම් කොයි විදිහට ඉන්න ඇද්ද? ඉස්සර මං කවුරු කවුරු විදිහට ඉන්න ඇද්ද? අනාගතේ මං ඉඳිව් ද? අනාගතේ මං ඉන්න එකක් නැද්ද? අනාගතේ මං කවුරු වෙලා ඉඳිව් ද? අනාගතේ මං කොහොම ඉඳිව් ද? අනාගතේ මං කවුරු කවුරු වෙලා ඉඳිව් ද?’ ඒ අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනයාට මේ වර්තමාන කාලෙ පවා තමන් ගැන ‘අරක කොහොම ද? මේක කොහොම ද?’ කියන ස්වභාවය තමයි තියෙන්නෙ. ‘ඇත්තෙන් ම මං ඉන්නවා ද? මං නැද්ද? මං කවුද? මං කොහොම කෙනෙක් ද? ඇත්තෙන් ම මේ සත්වයා ඇවිත් ඉන්නෙ කොහේ ඉඳල ද? ඊට පස්සේ කොහේ යාව් ද?’

තස්ස ඒවං අයෝනිසෝමනසිකරෝතෝ ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්ථි මේ අත්තාති වාස්ස සච්චතෝ ථේතතෝ දිට්ඨි උප්පජ්ජති, නත්ථි මේ අත්තාති වාස්ස සච්චතෝ ථේතතෝ දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්තනාව අත්තනාං සඤ්ජානාමිති වාස්ස සච්චතෝ ථේතතෝ දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්තනාව අනත්තනාං සඤ්ජානාමිති වාස්ස සච්චතෝ ථේතතෝ දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අනත්තනාව අත්තනාං සඤ්ජානාමිති වාස්ස සච්චතෝ ථේතතෝ දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අථ වා පනස්ස ඒවං දිට්ඨි හෝති. යෝ මේ අයං අත්තා වදෝ වේදෙයෝ තනු තනු කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවේදේති, යෝ ඛෝ පන මේ අයං අත්තා නිච්චෝ ධුවෝ සස්සතෝ අච්චරිණාමධම්මෝ සස්සතිසමං තථේව යස්සතිති. ඉදං වුවච්චි භික්ඛවේ දිට්ඨිගතං දිට්ඨිගහනං දිට්ඨිකත්තාරෝ දිට්ඨිවිසුකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං දිට්ඨිසංයෝජනං. දිට්ඨිසංයෝජනසංයුත්තෝ භික්ඛවේ අස්සුතවා සුච්ච්චන්තෝ න පරිමුච්චති ඡාතියා ඡරාය මරණේන සෝකේහි පරිදේවේහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි, න පරිමුච්චති දුක්ඛස්මාති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායා ඔය විදිහට වැරදි පිළිවෙලට හිත හිත ඉන්න නිසා මෙන් මේ දෘෂ්ටි හයෙන් මොකක් හරි දෘෂ්ටියක් ඔහු තුළ ඇති වෙනවා. 1. අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායාට ‘මට ආත්මයක් තියෙනවා’ කියන දෘෂ්ටිය ඇතිවෙනවා. එතකොට ඔහුට හැඟීම් ඇතිවන්නේ ඒක ඇත්තක් වගේ ම යි. ස්ථිර දෙයක් වගේ ම යි. 2. අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායාට ‘මගේ ආත්මය නැති වෙලා යන එකක්’ කියන දෘෂ්ටිය ඇතිවෙනවා. එතකොට ඔහුට හැඟීම් ඇතිවන්නේ ඒක ඇත්තක් වගේ ම යි. ස්ථිර දෙයක් වගේ ම යි. 3. අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායාට ‘ආත්මයකින් තමයි මං ආත්මය හඳුනාගන්නේ’ කියන දෘෂ්ටිය ඇතිවෙනවා. එතකොට ඔහුට හැඟීම් ඇතිවන්නේ ඒක ඇත්තක් වගේ ම යි. ස්ථිර දෙයක් වගේ ම යි. 4. අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායාට ‘ආත්ම නොවන දෙය මං හඳුනාගන්නේ ආත්මයක් තුළින්’ කියන දෘෂ්ටිය ඇතිවෙනවා. එතකොට ඔහුට හැඟීම් ඇතිවන්නේ ඒක ඇත්තක් වගේ ම යි. ස්ථිර දෙයක් වගේ ම යි. 5. අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායාට ‘මං ආත්මය හඳුනාගන්නේ අනාත්මයක් තුළින්’ කියන දෘෂ්ටිය ඇතිවෙනවා. එතකොට ඔහුට හැඟීම් ඇතිවන්නේ ඒක ඇත්තක් වගේ ම යි. ස්ථිර දෙයක් වගේ ම යි. 6. අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායාට මේ විදිහේ දෘෂ්ටියකුත් ඇති වෙනවා. ‘කතා බස් කරන, සැප දුක් විදින, ආත්මයක් මා තුළ තියෙනවා. ඒ ඒ තැන හොඳ නරක කර්ම විපාක විදින්නේ ඒ ආත්මයෙන් තමයි. ඉතින්, මා තුළ තියෙන ඒ ආත්මය නිත්‍ය එකක්. ස්ථිර එකක්. සාදාකාලික එකක්. වෙනස් නොවන ස්වභාවයෙන් යුක්ත එකක්. හැමදාම එක ම විදිහට තියෙන එකක්’ කියලා. පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි කියන්නේ දෘෂ්ටිගත වෙනවා කියලා. මේකට තමයි කියන්නේ දෘෂ්ටිවලට හිර වෙලා යනවා කියලා. මේකට තමයි කියන්නේ දෘෂ්ටි කාන්තාරය කියලා. මේකට තමයි කියන්නේ දෘෂ්ටි හුල කියලා. මේකට තමයි කියන්නේ දෘෂ්ටි කම්පන කියලා. මේකට තමයි කියන්නේ දෘෂ්ටි බන්ධනය කියලා. පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රැතවත් පාඨග්ජනායා මේ විදිහට දෘෂ්ටි බන්ධනයත් එක්ක එකතු වෙලා ඉන්න නිසා ඉපදීමෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. ජරා මරණයෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. ශෝක වලින්, වැළපීම් වලින්, කායික දුක් වලින්, මානසික දුක් වලින්, සුසුම් හෙළීම් වලින් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. ඒ පුද්ගලයා කිසිම දුකකින් නිදහස් වෙන්නේ නෑ කියලයි කියන්න තියෙන්නේ.

(ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා)

සුතවා ච ඛෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවි අරියධම්මස්ස කෝච්චෝ අරියධම්මේ සුවිතීතෝ සප්පුරිසානං දස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස කෝච්චෝ සප්පුරිසධම්මේ සුවිතීතෝ මනසිකරණියේ ධම්මේ පඡානාති,

අමනසිකරණියේ ධම්මේ පජානාති, සෝ මනසිකරණියේ ධම්මේ පජානන්තෝ අමනසිකරණියේ ධම්මේ පජානන්තෝ, යේ ධම්මා න මනසිකරණියා තේ ධම්මේ න මනසිකරෝති, යේ ධම්මා මනසිකරණියා තේ ධම්මේ මනසිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. මොහු ආර්යයන් වහන්සේලාව හඳුනනවා. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගන්න දක්ෂයි. ආර්ය ධර්මයේ හොඳින් හික්මෙනවා. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලාව හඳුනනවා. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගන්න දක්ෂයි. සත්පුරුෂ ධර්මයේ හොඳින් හික්මෙනවා. ඉතින් මේ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා නුවණින් සිහි කරන්න ඕන මොනවා ද කියල දන්නවා. සිහි කරන්න හොඳ නැත්තෙ මොනවා ද කියලත් දන්නවා. මේ විදිහට මේ පුද්ගලයා නුවණින් සිහි කරන්න ඕන දේවල් දන්න නිසා, සිහි කරන්න හොඳ නැති දේවලුත් දන්න නිසා, යම් දෙයක් සිහි කරන්න හොඳ නැත්නම්, ඒ දේ සිහි කරන්නෙ නෑ. යම් දෙයක් සිහි කළ යුතු නම්, ඒ දේ විතරයි සිහි කරන්නෙ.

කතමේ ව භික්ඛවේ ධම්මා න මනසිකරණියා යේ ධම්මේ න මනසිකරෝති? යස්ස භික්ඛවේ ධම්මේ මනසිකරෝතෝ අනුප්පන්තෝ වා කාමාසවෝ උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා කාමාසවෝ පවඨ්ඨති. අනුප්පන්තෝ වා භවාසවෝ උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා භවාසවෝ පවඨ්ඨති. අනුප්පන්තෝ වා අවිජ්ජාසවෝ උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා අවිජ්ජාසවෝ පවඨ්ඨති. ඉමේ ධම්මා න මනසිකරණියා යේ ධම්මේ න මනසිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් සිහි කරන්නෙ නැත්නම් ඒ සිහිකරන්නට හොඳ නැති දේ මොනවා ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් සිහි කරද්දී නුපන් කාම ආශ්‍රවයන් පවා උපදිනවා නම්, තියෙන කාම ආශ්‍රවයන් තවත් වැඩි වෙනවා නම්, නුපන් භවාශ්‍රවයන් පවා උපදිනවා නම්, තියෙන භව ආශ්‍රවයන් තවත් වැඩි වෙනවා නම්, නුපන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් පවා උපදිනවා නම්, තියෙන අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් තවත් වැඩි වෙනවා නම්, අන්න ඒවා තමයි සිහි කරන්න හොඳ නැත්තේ. ඒ නිසා ම යි ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඒවා සිහි නොකරන්නෙ.

කතමේ ව භික්ඛවේ ධම්මා මනසිකරණියා යේ ධම්මේ මනසිකරෝති? යස්ස භික්ඛවේ ධම්මේ මනසිකරෝතෝ අනුප්පන්තෝ වා කාමාසවෝ න උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා කාමාසවෝ පභීයති. අනුප්පන්තෝ වා භවාසවෝ න උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා භවාසවෝ පභීයති. අනුප්පන්තෝ වා අවිජ්ජාසවෝ න උප්පජ්ජති, උප්පන්තෝ වා අවිජ්ජාසවෝ පභීයති. ඉමේ ධම්මා මනසිකරණියා යේ ධම්මේ මනසිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් සිහි කරනවා නම් එසේ නුවණින් සිහි කරන්න ඕන දේ මොනවා ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් නුවණින් සිහි කරන කොට, නුපන් කාම ආශ්‍රවයන් ඇතිවෙන්නෙ නැත්නම්, තියෙන කාම ආශ්‍රවයනුත් නැති වෙලා යනවා නම්, නුපන් භව ආශ්‍රවයන් ඇතිවෙන්නෙ නැත්නම්, තියෙන භව ආශ්‍රවයනුත් නැතිවෙලා යනවා නම්, නුපන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයන් ඇති වෙන්නෙ නැත්නම්, තියෙන අවිද්‍යා ආශ්‍රවයනුත් නැතිවෙලා යනවා නම්, අන්න ඒවා තමයි නුවණින් සිහි කරන්න ඕන. ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා විසින් සිහි කරන්නෙත් ඒවා ම යි.

තස්ස අමනසිකරණියානං ධම්මානං අමනසිකාරා මනසිකරණියානං ධම්මානං මනසිකාරා අනුප්පන්තා වේව ආසවා න උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්තා ව ආසවා පභීයන්ති. සෝ ඉදං දුක්ඛන්ති යෝතිසෝමනසිකරෝති, අයං

දුක්ඛසමුදයෝති යෝනියෝමනසිකරෝති, අයං දුක්ඛනිරෝධෝති යෝනියෝමනසිකරෝති, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදානි යෝනියෝමනසිකරෝති, තස්ස ඒවං යෝනියෝමනසිකරෝතෝ තිණි සංයෝජනානි පභීයන්ති, සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසෝ. ඉමේ වුවචන්ති භික්ඛවේ ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා.

මේ විදිහට ගුත්තවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා සිහි කරන්න හොඳ නැති දේ සිහි නොකර සිටින විට, **නුවණින් සිහි කරන්න ඕන දේවල් විතරක් සිහි කරන විට**, නූපන් ආශ්‍රව උපදින්නෙන් නෑ. තියෙන ආශ්‍රවත් නැතිවෙලා යනවා. මේ විදිහට ගුත්තවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ‘මේක තමයි දුක්’ කියල අවබෝධය ඇතිවෙන විදිහට නුවණින් හිතන්න පටන් ගන්නවා. ‘මේක තමයි දුක් හටගන්න කාරණේ’ කියල අවබෝධය ඇතිවෙන විදිහට නුවණින් හිතන්න පටන් ගන්නවා. ‘මේක තමයි දුක් නැති වී යාම’ කියල අවබෝධය ඇති වෙන විදිහට නුවණින් හිතන්න පටන් ගන්නවා. ‘මේක තමයි දුක් නැති වෙලා යන්න හේතු වෙන වැඩපිළිවෙල’ කියල අවබෝධය ඇති වෙන විදිහට නුවණින් හිතන්න පටන් ගන්නවා. මේ විදිහට අවබෝධය ඇති වෙන අයුරින් නුවණින් හිතන්න පටන් ගත් ඔහු තුළ සසරට බැඳලා තියෙන බන්ධන තුනක් කැඩිල යනවා. සක්කාය දිට්ඨියත්, විචිකිච්ඡාවත්, සීලබ්බත පරාමාසත් කියන මේ තුනයි. පින්වත් මහණෙනි, දර්ශනයෙන් නැති කරල දාන්න ඕන ආශ්‍රව ජාතියක් තියෙනවා කියල කිව්වේ මේවටයි.

(සංවර වීමෙන් නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව)

කතමේ ව භික්ඛවේ ආසවා සංවරා පහාතබ්බා? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පටිසංඛා යෝනියෝ චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංචුතෝ විහරති. යං භිස්ස භික්ඛවේ චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. පටිසංඛා යෝනියෝ සෝතින්ද්‍රියසංවරසංචුතෝ විහරති. යං භිස්ස භික්ඛවේ සෝතින්ද්‍රියසංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, සෝතින්ද්‍රියසංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. පටිසංඛා යෝනියෝ ඝානින්ද්‍රියසංවරසංචුතෝ විහරති. යං භිස්ස භික්ඛවේ ඝානින්ද්‍රියසංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, ඝානින්ද්‍රියසංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. පටිසංඛා යෝනියෝ ජීවිහින්ද්‍රියසංවරසංචුතෝ විහරති. යං භිස්ස භික්ඛවේ ජීවිහින්ද්‍රියසංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, ජීවිහින්ද්‍රියසංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. පටිසංඛා යෝනියෝ කායින්ද්‍රියසංවරසංචුතෝ විහරති. යං භිස්ස භික්ඛවේ කායින්ද්‍රියසංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, කායින්ද්‍රියසංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. පටිසංඛා යෝනියෝ මනින්ද්‍රියසංවරසංචුතෝ විහරති. යං භිස්ස භික්ඛවේ මනින්ද්‍රියසංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, මනින්ද්‍රියසංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. යං භිස්ස භික්ඛවේ සංවරං අසංචුතස්ස විහරතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, සංවරසංචුතස්ස විහරතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. ඉමේ වුවචන්ති භික්ඛවේ ආසවා සංවරා පහාතබ්බා.

පින්වත් මහණෙනි, සංවර වීම තුළින් නැති කරල දාන ආශ්‍රව මොනවාද? පින්වත් මහණෙනි, මගේ ශාසනයට ඇතුළු වෙච්ච භික්ඛු ඈස නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්නෙ නුවණින් සලකාගෙන ම යි. පින්වත් මහණෙනි,

ඇස නැමති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කළොත්, ඒ හේතුවෙන් යම් පීඩාකාරී දැවිලි ඇති වෙන ආශ්‍රව හටගන්නවා නම්, ඒ ඇස නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්න කොට, ඒ පීඩාකාරී දැවිලි ඇතිවෙන ආශ්‍රව හටගන්නෙන නෑ. හික්ෂුව නුවණින් සලකා ගෙන ම යි, කන නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්නෙන (පෙ) නුවණින් සලකා ගෙන ම යි, නාසය නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්නෙන (පෙ) නුවණින් සලකා ගෙන ම යි, දිව නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්නෙන (පෙ) නුවණින් සලකා ගෙන ම යි, කය නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්නෙන (පෙ) නුවණින් සලකා ගෙන ම යි, මනස නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්නෙන. පින්වත් මහණෙනි, මනස නැමති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කළොත්, ඒ හේතුවෙන් යම් පීඩාකාරී දැවිලි ඇතිවෙන ආශ්‍රව හට ගන්නවා නම්, ඒ මනස නැමති ඉන්ද්‍රිය සංවර කරගෙන ඉන්න කොට, ඒ පීඩාකාරී දැවිලි ඇතිවෙන ආශ්‍රව හට ගන්නෙන නෑ. පින්වත් මහණෙනි, අසංවරව වාසය කරන කෙනෙකුට ඒ හේතුවෙන් පීඩාකාරී දැවිලි ඇතිවෙන ආශ්‍රව හටගන්නා නමුත් සංවරව ඉන්න කෙනෙකුට ඒ හේතුවෙන් පීඩාකාරී දැවිලි ඇතිවෙන ආශ්‍රව හටගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේවාට තමයි සංවර වීම තුළින් ප්‍රභාණය කළ යුතු ආශ්‍රව කියල කියන්නේ.

(පාවිච්චියේ දී නුවණින් සලකල නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව)

කතමේ ව හික්බවේ ආසවා පටිසේවනා පහාතබ්බා? ඉධ හික්බවේ හික්ඛු පටිසංඛා යෝනියෝ විවරං පටිසේවති. යාවදේව සීතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසම්ඵස්සානං පටිසාතාය යාවදේව හිරිකෝපීන පටිච්ඡාදනත්ථං. පටිසංඛා යෝනියෝ පිණ්ඩපාතං පටිසේවති. නේව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභුසනාය, යාවදේව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනාය, විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහාය. ඉති පුරාණඤ්ච වේදනං පටිහංඛාමි, නවඤ්ච වේදනං න උප්පාදෙස්සාමි, යාත්‍රා ව මේ හවිස්සති අනවජ්ජනා ව ඵාසුචිහාරෝ වාති. පටිසංඛා යෝනියෝ සේනාසනං පටිසේවති. යාවදේව සීතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසම්ඵස්සානං පටිසාතාය යාවදේව උතුපරිස්සයවිනෝදනං පටිසල්ලානාරාමත්ථං. පටිසංඛා යෝනියෝ ගිලානපච්චයහේසජ්ජපරික්ඛාරං පටිසේවති. යාවදේව උප්පන්නානං වෙය්‍යාබාධිකානං වේදනානං පටිසාතාය අධ්‍යාපජ්ඣපරමතාය. යං හිස්ස හික්බවේ අප්පටිසේවතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යුං ආසවා විසාතපරිලාභා, පටිසේවතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. ඉමේ වුවුවන්ති හික්බවේ ආසවා පටිසේවනා පහාතබ්බා.

පින්වත් මහණෙනි, පාවිච්චියේ දී නුවණින් සලකල නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව මොනවා ද? පින්වත් මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුව සිවුරු පාවිච්චි කරන්නෙත් නුවණින් සලකල ම යි. ‘මම මේ සිවුරු පාවිච්චි කරන්නෙ සීතලෙන් වළකින්න ඕන නිසා. උණුසුමින් වළකින්න ඕන නිසා. මැස්සන්ගෙන්, මදුරුවන්ගෙන්, අව්වෙන්, සුළඟින්, සර්පයන්ගෙන් වන කරදර වලින් වළකින්න ඕන නිසා. ලෑජ්ජා ඇතිවෙන තැන් වසාගන්න ඕන නිසා’ කියල. පිණ්ඩපාතය වළදන්නෙත් නුවණින් සලකා ගෙන ම යි. ‘මං මේ දානෙ වළදන්නෙ ඇහ හදාගෙන සෙල්ලම් කරන්න නොවෙයි. ඇහේ පතේ හයිය පෙන්නත්ටත් නොවෙයි. ශරීරයේ කෙට්ටු තැන් මසින් පුරවගන්නත් නොවෙයි. ලස්සන වෙන්න හිතාගෙනත් නොවෙයි. කය පවත්වා ගන්න විතර ම යි. ජීවත් වෙන්න විතර ම යි. වෙහෙස නැති කරගන්න විතර ම යි. මං මේ ගත කරන උතුම් ජීවිතේට අනුග්‍රහ කරගන්න විතර ම යි. මං මේ දානෙ වළදලා පරණ බඩගිනි දුක් නැති කර ගන්නවා. එතකොට අලුතින් බඩගිනි දුක් ඇතිවෙන්නෙන නෑ. මට පහසුවෙන් ම යහපත් විදිහට ජීවිතේ ගත කරන්න පුළුවනි’ කියලා. කුටියක් පාවිච්චි කරන්නෙත් නුවණින් සලකල ම යි. ‘මං

මේ කුටියකට ආවේ සිතලෙන් වළකින්න ඕන නිසා. උණුසුමින් වළකින්න ඕන නිසා, මැස්සන් ගෙන්, මදුරුවන්ගෙන්, අව්වෙන්, සුළඟින්, සර්පයන්ගෙන් වන කරදර වලින් වළකින්න ඕන නිසා. දේශගුණික පීඩා වලින් වළකින්න ඕන නිසා. නිදහසේ බණ භාවනා කරගන්න ඕන නිසා' කියලා. ගිලන්පස, බේත් හේත් පාවිච්චි කරන්නෙන් නුවණින් සලකල ම යි. 'මං මේ ගිලන්පස පාවිච්චි කරන්නේ ඇහේ පතේ පීඩාවන් නැතිකර ගන්න විතරයි. ලෙඩ දුක් නැති කරගන්න විතරයි. පීඩාවකින් තොරව වාසය කරන්න විතර ම යි' කියලා. පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් පාවිච්චියේ දී නුවණින් සලකන්නේ නැත්නම්, පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැදෙන ආශ්‍රව හටගන්නවා. පාවිච්චියේ දී නුවණින් සලකනවා නම්, ඒ පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැදෙන ආශ්‍රව හටගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, පාවිච්චියේ දී නුවණින් සලකල නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රවයන් කියල කිව්වේ මේවට තමයි.

(වීරියෙන් යුතුව ඉවසීමෙන් නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව)

කතමේ ව භික්ඛවේ ආසවා අධිවාසනා පහාතබ්බා? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පටිසංඛා යෝනියෝ බමෝ හෝති සීතස්ස උණ්භස්ස ජීසව්ඡාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසම්ඵස්සානං, දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපටානං, උප්පන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්භරානං අධිවාසකජාතිකෝ හෝති. යං භිස්ස භික්ඛවේ අනධිවාසයතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යුං ආසවා විසාතපරිලාභා, අධිවාසයතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. ඉමේ වුවුවන්ති භික්ඛවේ ආසවා අධිවාසනා පහාතබ්බා.

පින්වත් මහණෙනි, වීරියෙන් යුක්තව ඉවසීමෙන් නැති කර දැමිය යුත්තේ මොන ආශ්‍රව ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව නුවණින් සලකල වීරිය ඇති කරගෙන ඉවසනවා. භික්ෂුව සීතලත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. රස්තෙන් ඉවසගෙන ඉන්නවා. බඩගින්නත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. පිපාසයත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. මැස්සන්ගේ කරදරත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. මදුරු කරදරත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. සර්පයන්ගේ කරදරත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. නපුරු වචන වලින් බැණුම් අහන්න ලැබෙන කොට, ඒකත් ඉවසගෙන ඉන්නවා. ගොඩක් දරුණු, කර්කශ, නපුරු, අම්භිරි, අකමැති, මාරාන්තික දුක් වේදනා ශරීර වලට ලැබෙනවා. එතකොටත් ඒ භික්ෂුව නිශ්ශබ්දව ඉවසගෙන ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, නමුත් මේ විදිහට වීරියෙන් යුක්ත වෙලා ඉවසගන්න බැරි වුනොත් අන්න ඒ කෙනාට පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැදෙන ආශ්‍රව හටගන්නවා. යම් කෙනෙක්, වීරියෙන් යුක්තව මේ විදිහට ඉවසනවා නම්, පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැදෙන ආශ්‍රව හටගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, වීරියෙන් යුක්තව ඉවසීමෙන් නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව කියන්නේ මේවට තමයි.

(නුවණින් යුක්තව මගහැර යාමෙන් නැති කළ යුතු ආශ්‍රව)

කතමේ ව භික්ඛවේ ආසවා පරිවජ්ජනා පහාතබ්බා? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පටිසංඛා යෝනියෝ වණ්ඛං හත්ථීං පරිවජ්ජේති. වණ්ඛං අස්සං පරිවජ්ජේති. වණ්ඛං ගෝණං පරිවජ්ජේති. වණ්ඛං කුක්කුරං පරිවජ්ජේති. අභිං බාණුං කණ්ටකාධානං සොබ්භං පපාතං වන්දනිකං ඕළිගල්ලං. යථාරුජේ අනාසනේ නිසින්නං යථාරුජේ අගෝවරේ වරන්තං යථාරුජේ පාපකේ මිත්තේ හජන්තං විඤ්ඤු සබ්බමචාරී පාපකේසු ධානේසු ඕකප්පෙය්‍යුං, සෝ තඤ්ච අනාසනං තඤ්ච අගෝවරං තේ ව පාපකේ මිත්තේ පටිසංඛා යෝනියෝ පරිවජ්ජේති. යං භිස්ස භික්ඛවේ

අපරිවර්තනයක් උපපජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, පරිවර්තනයක් ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. ඉමේ වුවචන්ති භික්ඛවේ ආසවා පරිවර්තනා පහාතඛිඛා.

පින්වත් මහණෙනි, නුවණින් යුක්තව මගහැරල යෑමෙන් නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව මොනවා ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව හොඳට නුවණ පාවිච්චි කරල නපුරු අලියාව මගහැරල යනවා. නපුරු අශ්වයාව මගහැරල යනවා. නපුරු හරකාව මගහැරල යනවා. දරුණු බල්ලාව මගහැරල යනවා. සර්පයන්, කාණු, කටු, ලැහැබ්, හෙළවල්, ප්‍රපාත, අසුචි වළවල්, කුණු වතුර පිරිවිච්ච වළවල් මගහැරල යනවා. නොගැලපෙන තැන්වල වාඩිවෙන්න ගියොත්, නොගැලපෙන තැන්වල හැසිරෙන්න ගියොත්, පවිටු පුද්ගලයන්ගේ ආශ්‍රයට වැටෙන්න ගියොත්, ඒ හේතුවෙන් නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලාගේ ගැරභීමට ලක්වෙනවා නම්, එබඳු වූ වාඩිවීමත්, එබඳු වූ හැසිරීමත්, එබඳු වූ පාප මිත්‍රයාවත් නුවණින් සලකලා ම යි දුරු කරන්නෙ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මෙවැනි දේවල් නුවණ පාවිච්චි කරල මගහැරල නොගියොත්, පීඩාකාරී ප්‍රශ්න ඇතිවෙන ආශ්‍රවයන් හටගන්නවා. නමුත් නුවණ පාවිච්චි කරල මේවායින් මගහැරල ගියොත්, ඒ තැනැත්තාට පීඩාකාරී ප්‍රශ්න ඇතිවෙන ආශ්‍රවයන් හටගන්නෙ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, නුවණ පාවිච්චි කරල මගහැරල දැමීමෙන් නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව කියල කියන්නෙ මේවාට තමයි.

(නුවණ පාවිච්චි කරල දුරුකිරීමෙන් නැති කළ යුතු ආශ්‍රව)

කතමේ ච භික්ඛවේ ආසවා විනෝදනා පහාතඛිඛා? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පටිසංඛා යෝනියෝ උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසේති, පජහති, විනෝදේති, ඛ්‍යන්තිකරෝති, අනභාවං ගමේති. උප්පන්නං ව්‍යාපාද චිතක්කං නාධිවාසේති, පජහති, විනෝදේති, ඛ්‍යන්තිකරෝති, අනභාවං ගමේති. උප්පන්නං විහිංසාවිතක්කං නාධිවාසේති, පජහති, විනෝදේති, ඛ්‍යන්තිකරෝති, අනභාවං ගමේති. උප්පන්නුප්පන්නේ පාපකේ අකුසලේ ධම්මේ නාධිවාසේති, පජහති, විනෝදේති, ඛ්‍යන්තිකරෝති, අනභාවං ගමේති. යං භිස්ස භික්ඛවේ අවිනෝදයතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, විනෝදයතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. ඉමේ වුවචන්ති භික්ඛවේ ආසවා විනෝදනා පහාතඛිඛා.

පින්වත් මහණෙනි, නුවණ පාවිච්චි කරල දුරු කිරීමෙන් නැතිකර දැමිය යුතු ආශ්‍රව මොනවා ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව, කාම සිතුවිලි ඇතිවූනා ම ඉවසන්නෙ නෑ. නුවණ පාවිච්චි කරල අත්හරිනවා. දුරු කරනවා. අයිත් කරනවා. නැත්තට ම නැති කරනවා. තරඟ සිතුවිලි ඇතිවූනා ම ඉවසන්නෙ නෑ. නුවණ පාවිච්චි කරල ඒ තරඟ සිතුවිලි අත්හරිනවා. දුරු කරනවා. අයිත් කරනවා. නැත්තට ම නැති කරනවා. හිංසා සිතුවිලි ඇති වූනා ම ඉවසන්නෙ නෑ. නුවණ පාවිච්චි කරල ඒ හිංසා සිතුවිලි අත්හරිනවා. දුරු කරනවා. අයිත් කරනවා. නැත්තට ම නැති කරනවා. ඇති වෙන සෑම පාපි අකුසලයක් ම ඉවසන්නෙ නෑ. නුවණ පාවිච්චි කරල ඒ පව සිතුවිලි අත්හරිනවා. දුරු කරනවා. අයිත් කරනවා. නැත්තට ම නැති කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් හෙයකින් මේවා නුවණ පාවිච්චි කරල දුරු කළේ නැත්නම්, පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැඳෙන ආශ්‍රව හටගන්නවා. මේ විදිහට නුවණ පාවිච්චි කරල ඒවා දුරු කළොත් පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැඳෙන ආශ්‍රව හටගන්නෙ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, නුවණ පාවිච්චි කරල දුරු කිරීමෙන් නැති කළ යුතු ආශ්‍රව කිව්වේ මේවාට යි.

(සමථ-විදර්ශනා භාවනා තුළින් නැති කළ යුතු ආශ්‍රව)

කතමේ ව භික්ඛවේ ආසවා භාවනා පහාතබ්බා? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පටිසංඛා යෝනිසෝ සතිසම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පටිසංඛා යෝනිසෝ ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පටිසංඛා යෝනිසෝ විරියසම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පටිසංඛා යෝනිසෝ පීතිසම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පටිසංඛා යෝනිසෝ පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පටිසංඛා යෝනිසෝ සමාධි සම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පටිසංඛා යෝනිසෝ උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. යං භිස්ස භික්ඛවේ අභාවයතෝ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, භාවයතෝ ඒවංස තේ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති. ඉමේ වූච්චන්ති භික්ඛවේ ආසවා භාවනා පහාතබ්බා.

පින්චත් මහණෙනි, (සමථ-විදර්ශනා) භාවනාවෙන් නැති කර දැමිය යුතු ආශ්‍රව මොනවා ද? පින්චත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව නුවණ පාවිච්චි කරල (සමථ විදර්ශනා තුළින්) සමාධියක් ඇති කරගන්නවා. එත්ත විචේකයක් ඇති කරගන්නවා. විදර්ශනා ප්‍රඥාවෙන් ලැබෙන අවබෝධය තුළින් විරාගී වෙනවා. තණ්හා නිරෝධයට ම යොමු වෙනවා. නිවනට ම යොමු වෙනවා. ඒ වෙලාවේ ඔහු බලවත්ව සතිය පවත්වන කොට, වඩන්නෙ සති සම්බොජ්ඣංගය යි. නුවණ පාවිච්චි කරල (පෙ) ත්‍රිලක්ෂණය හොඳට නුවණින් විමසන කොට වඩන්නෙ ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංගය යි. (පෙ) බලවත්ව විරිය පවත්වන කොට වඩන්නෙ විරිය සම්බොජ්ඣංගය යි (පෙ) ප්‍රීතිය බලවත්ව පවත්වන කොට වඩන්නෙ ප්‍රීති සම්බොජ්ඣංගය යි (පෙ) කායික මානසික සැහැල්ලුව බලවත්ව පවත්වන කොට වඩන්නෙ පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය යි. (පෙ) සමාධිය බලවත්ව පවත්වන කොට වඩන්නෙ සමාධි සම්බොජ්ඣංගය යි. නුවණින් සලකාගෙන ම යි සමාධිය වඩන්නෙ. එත්ත විචේකයක් ඇති කරගන්නවා. විදර්ශනා ප්‍රඥාවෙන් ලැබෙන අවබෝධය තුළින් විරාගී වෙනවා. තණ්හා නිරෝධයට ම යොමු වෙනවා. නිවනට ම යොමු වෙනවා. ඒ වෙලාවේ ඔහු බලවත්ව උපේක්ෂාව පවත්වන කොට, වඩන්නෙ උපේක්ෂා සම්බොජ්ඣංගය යි. පින්චත් මහණෙනි, යම් භෙයකින් බොජ්ඣංග ධර්මයන් භාවනා වශයෙන් වඩන්නෙ නැත්නම් පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැදෙන ආශ්‍රව හටගන්නවා. යම් භෙයකින් බොජ්ඣංග ධර්මයන් භාවනා වශයෙන් වඩනවා නම් පීඩාකාරී ප්‍රශ්න හැදෙන ආශ්‍රව හටගන්නෙ නෑ. පින්චත් මහණෙනි, (සමථ විදර්ශනා භාවනාව තුළින් දියුණු වන) බොජ්ඣංග භාවනාවෙන් නැතිකර දැමිය යුතු ආශ්‍රව කියන්නෙ මේවාටයි.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ යේ ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා තේ දස්සනා පහීනා භොන්ති. යේ ආසවා සංවරා පහාතබ්බා තේ සංවරා පහීනා භොන්ති. යේ ආසවා පටිසේවනා පහාතබ්බා තේ පටිසේවනා පහීනා භොන්ති. යේ ආසවා අධිවාසනා පහාතබ්බා තේ අධිවාසනා පහීනා භොන්ති. යේ ආසවා පරිවජ්ජනා පහාතබ්බා තේ පරිවජ්ජනා පහීනා භොන්ති. යේ ආසවා විනෝදනා පහාතබ්බා තේ විනෝදනා පහීනා භොන්ති. යේ ආසවා භාවනා පහාතබ්බා තේ භාවනා පහීනා භොන්ති. අයං වූච්චති භික්ඛවේ භික්ඛු සබ්බාසවසංවරසංවුතෝ විහරති, අච්ඡෙච්ඡි තණ්හං, වාවත්තයි සංයෝජනං, සම්මා මානාහිසමයා අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව තුළ යම් ආශ්‍රවයන් දර්ශනය තුළින් නැතිකර දැමිය යුතු නම්, ඒ ආශ්‍රවයන් දර්ශනය තුළින් නැති වෙලා ගිහින් නම්, යම් ආශ්‍රවයන් සංවර වීමෙන් නැති කළ යුතු නම්, සංවර වීමෙන් ඒ ආශ්‍රවයන් ද නැති වෙලා ගිහින් නම්, යම් ආශ්‍රවයන් නුවණින් සලකා පාවිච්චියෙන් නැති කළ යුතු නම්, නුවණින් සලකා පාවිච්චියෙන් ඒ ආශ්‍රවයන් ද නැති වෙලා ගිහින් නම්, යම් ආශ්‍රවයන් වීරියෙන් යුතුව ඉවසීමෙන් නැති කළ යුතු නම්, වීරියෙන් යුතුව ඉවසීමෙන් ඒ ආශ්‍රවයන් ද නැති වෙලා ගිහින් නම්, යම් ආශ්‍රවයන් නුවණින් සලකා මගහැර දැමීමෙන් ප්‍රභාණය කළ යුතු නම්, නුවණින් සලකා මගහැරීමෙන් ඒ ආශ්‍රවයන් ද නැති වෙලා ගිහින් නම්, යම් ආශ්‍රවයන් නුවණින් සලකා දුරු කිරීමෙන් ප්‍රභාණය කළ යුතු නම්, නුවණින් සලකා දුරු කිරීමෙන් ඒ ආශ්‍රවයන් ද නැති වෙලා ගිහින් නම්, යම් ආශ්‍රවයන් බොජ්ඣංග ධර්මයන් දියුණු කිරීමෙන් ප්‍රභාණය කළ යුතු නම්, බොජ්ඣංග ධර්මයන් දියුණු කිරීමෙන් ඒ ආශ්‍රවයන් ද ප්‍රභාණය වෙලා ගිහින් නම්, පින්වත් මහණෙනි, අන්ත ඒ භික්ෂුවටයි කියන්නේ සියලු ආකාරයේ ආශ්‍රවයන්ගෙන් සංවර වූ කෙනා කියලා. තෘෂ්ණාව සිදු දැමීම කෙනා කියලා. හැම බන්ධනයක් ම ඉක්ම ගිය කෙනා කියලා. මාන්තය යනු මොකක් ද කියලා පරිපූර්ණ වශයෙන් ම අවබෝධ කර ගෙන සියලු දුක් නිමාවට පත් කළ කෙනා කියලා.

ඉදමවෝව භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උතුම් දේශනය වදාලා. ඒ දේශනය ගැන ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ගොඩක් සතුටු වූනා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ මේ දේශනය සතුටින් පිළිගත්තා.

සබ්බාසව සුත්තං නිට්ඨිතං.

හැම ආශ්‍රවයන් ගැන ම වදාළ දෙසුම නිමා විය.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!